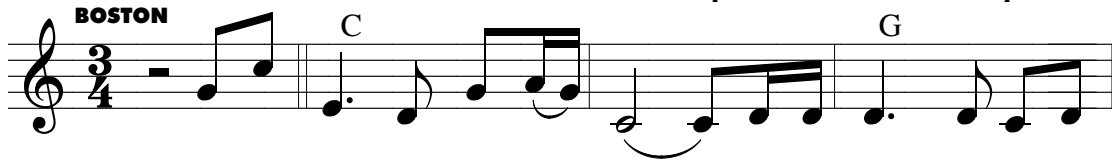
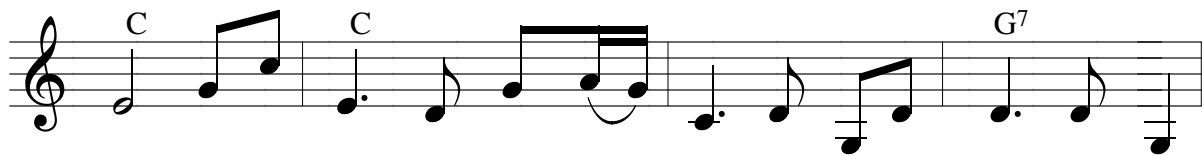

TRONG NỖI NHỎ MUỘN MÀNG

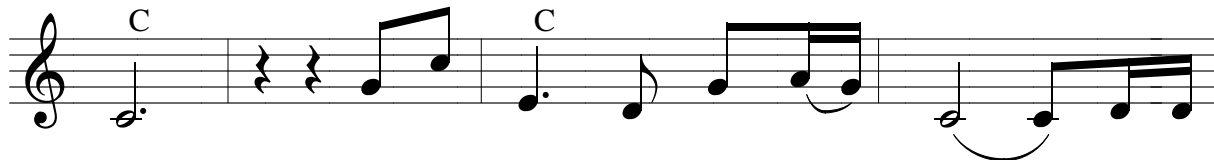
NHẠC VÀ LỜI : NGÔ THỤY MIÊN

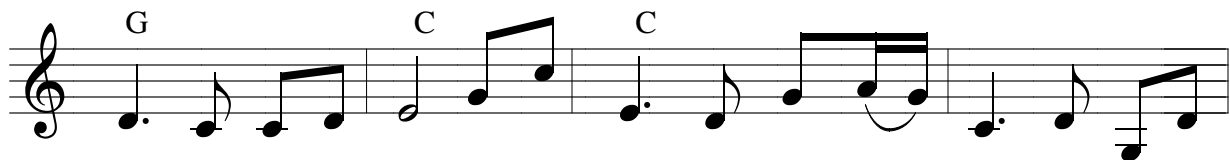
Tưởng như là tình yêu sống lại. Bao năm qua đi tìm bóng

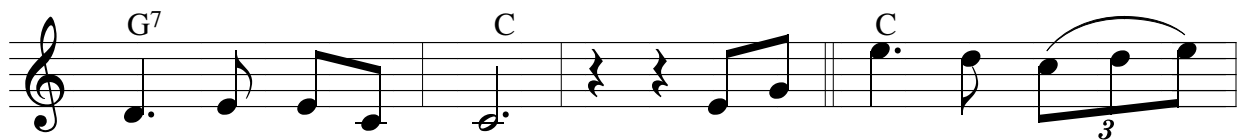
dáng. Tưởng như là người yêu trở lại. Em ở nơi đâu anh ở

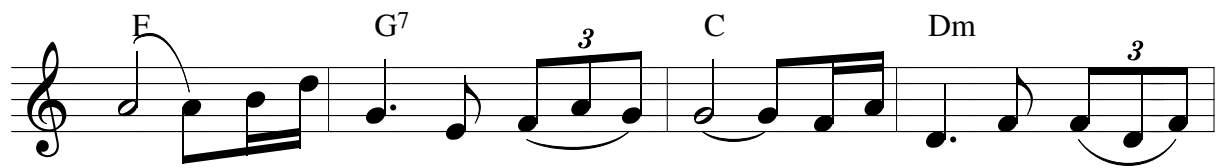
đâu. Nhớ tới người ngày xưa ước thề. Bao yên

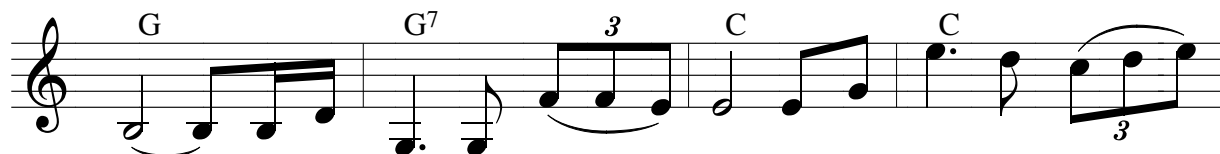
vui một đời thương nhớ. Mây ngỡ ngàn buồn trôi khắp trời. Em ở nơi

đâu có nhớ tình sầu. Ở nơi ấy mây mùa Thu có

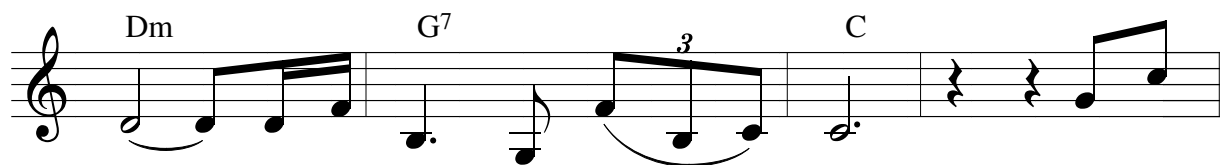
buồn em có còn ngồi đếm lá Thu rơi. Em có còn mơ say tràn gối

mộng Em có còn ngồi nhớ đến anh không. Tìm đâu thấy con đường xưa gió

lộng. Và tà áo em mềm trong nắng hồng. Dù trăm năm trôi nhẹ trên phiếm

buồn Anh vẫn còn tưởng nhớ người yêu xưa. Ngày tháng

hạ buồn vương tóc mềm. Mây lang thang bên trời một bóng Chuông giáo

đường còn vang tiếng trâm Em ở nơi đâu có thấu tình sâu.